

– Ей, пътнико, ела тука, Вземи един гологан. Този човек позна-
ваш ли?

– Познавам.

– Ще ме заведеш ли при него?

– Може.

Взел, та я завел. Влязла в кафенето. Като го видяла, го поз-
нала. Видял я и той – и той я познал. Сегнало момичето, щрап –
веднага едно кафе пред нея.

– Кой е чорбаджията на кафенето?

– Аз.

– Ела тука, сегни. Този човек говори ли?

– Не, този човек не приказва.

– Добре, този човек, казваш, не говори. Дай да сложим с тебе
бас, че ще проговори. Ако проговори, ще го взема с мен, ако не
проговори, ще ти дам половин самолет със злато.

Договорили се, мърдане няма.

– Ще ми дадеш една нощ при него да стоя, в стаята му.

– Така да бъде.

Влязла в неговата стая, съблякла се гола и си легнала при него,
като негова жена.

– Мъжо, половин аероплан злато давам, защо не щеш да при-
казваш, говори!

Момъкът искал да говори, но не можел.

Сутринта златото го взели.

– Не бързай, имам още един бас, още една нощ ще ми дадеш,
ако не проговори, ще ти дам половин самолет сребро.

Договорили се. Сутринта взели среброто.

– Не бързай, още един бас имам, ти взе златото, среброто, и
аероплана ще ти дам. Ако не проговори, от сърце и аероплана ти
давам.

През нощта момичето плакало:

– Златото взеха, среброто взеха, сега и аероплана, а ти не
щеш да говориш.

Момчето не можело да говори. Сутринта станали и аероплана
им взели. Момичето останало без грам, бедно, от глад ще пукне.

– Слушай ме, още един бас имам, ако проговори, ще взема злато-
то, среброто, аероплана и него, ако не проговори, сложете ми
главата на дръвника и я отсечете.

Договорили се – мърдане няма. Ако не проговори – главата ще